

1.

A PERCEKET SZÁMOLOM

Elképzelek, örökké és most,
mikor kihajt a tulipán,
és ahogy fölé hajolsz.

A homokra feshő virág lélegzik,
de magamtól eltiltom a hangot.

A perceket számolom,
s ha tízig eljutok,
ujjak és kezek közé fonom magam.

2.

SZERELMES FESTŐ

A modell szája külön életet él,
két szeme és fénylő orra vitorlát képez,
mely messzire repít. Fázósan ül lila trónján,
oldalán néhány szeplő, hajsátra bosszantó.
Jobb lenne, ha visszabújna bíbor köpenyébe,
még jobb, ha érzéki száját borítékba
tenné, hogy ne maradjon utána semmi
figyelmet rabló.

Egyesével közeledünk áldozatainkhoz,
és velük együtt, kivétel nélkül elhamvadunk.
Panaszuk és istenkáromlásunk
nem hatol át a napok sűrűjén.

3.

FÁJ, HA ELVÉSZ A SZERELEM

94

Most is belátom:
milyen jó, hogy vannak színek a világon.
A lila kezdet mindig felizgat,
s a vége megolvad az arcomon.

Fáj, ha elvesz a szerelem,
akkor is, ha gyengül, vagy máshova költözik,
vagy idegen határon lendületet vesz:
és más alanyra támad, aki tőlem távol áll.

4.

ABLAKOM ELŐTT

Ablakom előtt (két) mókus tornázik,
fáról fára, oda-vissza. Született akrobata.
Igy tornázik Hamman és ugrándozik
Kanthoz írott leveleiben.
Ő észak mágusa,
Nincs hozzá hasonló.

5.

A KEVÉS TINTA

Akár az első mandulavirág,
beleborzongok,
hogya a posta hozzám érkezett,
(nemes)
lapok,
boldogító egyezés
közted és a papír között
az a kevés tinta, mely nyomot hagy.

6.

MENETRENDEN KÍVÜL

Ha a halálról beszelsz,
a vasuti menetrend nem relevans.
Ebben a látómezőben
bármí átemel a let hataran,
a fuston tul.
Aztán, szép lassan visszatér
a teglaszin egalja,
s a vakító hovirag.

95

7.

A FACSAVAR

Az esés pillanatára nem emlékszem:
ott volt a naplemente.
Sok értelme nem volt,
mégis annyira megkapott
majdnem éteri menete,
mivel hogy facsavar.

És ezzel jár az a piroskeretes száj,
a lila csók.
Óh, ha megértenéd,
amit én máig se értek,
a vízzel semmiképpen nem keveredő életet.

8.

HA JÓL TUDOM

Ha jól tudom, véredet veszik.
Te nem is tudtad, hogy a tied.
Még itt vagy, amikor az ő nyomaik már
kiolvashatatlanok.

Mit keresel, tehetetlen?
És nem vezekelsz? A véred már mérgezett.
Helyette a felhőt siratod, amely akkor sem volt
feletted, nekem élőnek tűntél, nem valami okatlan jelenség.